BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. rugsėjo 29 d.*

Byloje T-378/07

CNH Global NV, įsteigta Amsterdame (Nyderlandai), atstovaujama baristerio M. Edenborough ir solisitoriaus R. Harrison,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą A. Folliard-Monguiral,

atsakovę,

* Proceso kalba: anglų.

dėl ieškinio, pateikto dėl 2007 m. liepos 5 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1642/2006-1), susijusio su paraiška įregistruoti žymenį, vaizduojantį raudonos, juodos ir pilkos spalvų traktorių, kaip Bendrijos prekių ženklą,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkė I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe ir S. Soldevila Fragoso (pranešėjas),

kanclerė K. Pocheć,

susipažinęs su 2007 m. spalio 2 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu,

susipažinęs 2008 m. sausio 15 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu atsakymu į ieškinį,

susipažinęs su 2008 m. gegužės 13 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu dubliku,

įvykus 2010 m. kovo 17 d. posėdžiui,

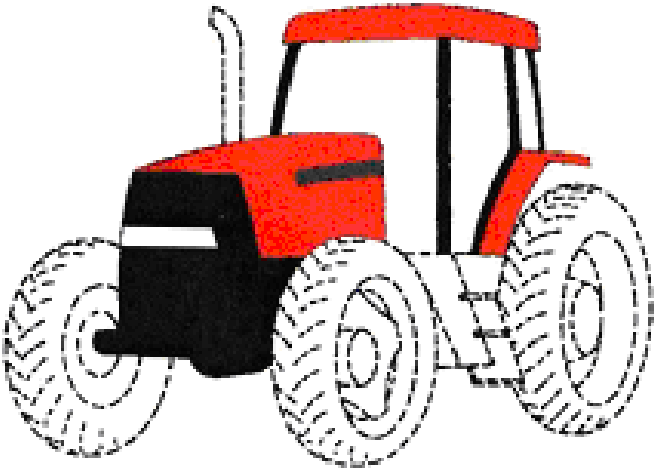
priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2004 m. liepos 15 d. ieškovė *CNH Global NV*, remdamasi iš dalies pakeistu 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 17 sk., 1 t., p. 146), kuris pakeistas 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.

2 Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra šis vaizdinis žymuo:

3 Aptariamas žymuo apibūdinamas kaip „raudonos, juodos ir pilkos spalvų, naudojamų ant traktoriaus išorinio paviršiaus, derinys: raudona spalva naudojama antvožui, stogui ir ratų gaubtams, šviesiai ir tamsiai pilkos spalvos horizontalūs dryžiai – kapotui, o juoda spalva – kapoto grotelėms, važiuoklei ir vertikaliai išorinei apdailai“.

4 Prekės, kurioms buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti 12 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Traktoriai“.

5 2006 m. spalio 27 d. ekspertas atmetė paraišką įregistruoti, nurodydamas, kad net jeigu ieškovė įrodė „puikią“ apyvartą Vakarų Europoje esančiose valstybėse narėse, ji neįrodė nagrinėjamo žymens dažno naudojimo naujose valstybėse narėse, kurios daugiausia yra žemės ūkio valstybės, ir kad dėl to nebuvo galima patvirtinti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį didžiojoje Europos bendrijos dalyje.

6 2006 m. gruodžio 15 d. ieškovė pateikė apeliaciją dėl eksperto sprendimo. 2007 m. liepos 5 d. sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) Pirmoji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė patvirtindama šį sprendimą.

7 Iš esmės Apeliacinė taryba pažymėjo, kad atitinkamą visuomenę sudaro ūkininkai ir kad nagrinėjamam spalvų deriniui nebūdingi skiriamieji požymiai, todėl prašomas įregistruoti prekių ženklas gali būti registruojamas tik su sąlyga, kad dėl naudojimo skiriamąjį požymį jis įgijo didžiojoje Bendrijos dalyje. Taigi Apeliacinė taryba manė, jog ieškovė neįrodė, kad šį sąlyga įvykdyta, nes apibrėždama atitinkamą rinką ji neatsižvelgė į naujas valstybes nares, o apyvarta šiose valstybėse narėse ir netgi kai kuriose senosiose valstybėse narėse yra aiškiai nepakankama, kad patvirtintų dažną minėto žymens naudojimą.

Šalių reikalavimai

8 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

9 VRDT Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

10 Ieškovė ieškinį iš esmės grindžia vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies (dabar – Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalis) pažeidimu.

Šalių argumentai

11 Ieškovė mano, kad atitinkama visuomenė, kurią sudaro tik labai nedidelė visų gyventojų dalis, jos gaminamų traktorių spalvų derinį suvoks kaip prekių ženklą ir kad ji taip suvoks skirtingose valstybėse narėse.

12 Ieškovė tvirtina, jog atitinkamą visuomenę sudaro dabartiniai traktorių savininkai ir būsimieji traktorių pirkėjai, tačiau ne tie, kurie tik paprastai potencialiai susidomėję šiomis prekėmis, nes tik pirmieji tikrai suinteresuoti tuo, kad prekių ženklas atliktų pagrindinę funkciją, t. y. identifikuotų komercinę prekių kilmę.

13 Ieškovės nuomone, į sąvoką „ūkininkas“ negali būti atsižvelgiama apibrėžiant atitinkamą visuomenę, nes ji yra netiksli ir apima tokius nesvarbius asmenis kaip smulkieji ūkininkai ar ūkininkai, neišgalintys įsigyti traktoriaus. Taigi Apeliacinė taryba klaidingai manė, kad atitinkamą visuomenę sudaro visi ūkininkai, ir ši klaida lėmė neteisingą pateiktų įrodymų aiškinimą.

14 Todėl ieškovė ginčija VRDT tvirtinimą, kuriuo ši pripažįsta, jog atitinkamą visuomenę sudaro visi ūkininkai.

15 Ieškovė nurodo, kad, remiantis teismų praktika, dėl naudojimo įgytas prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti įrodytas, atsižvelgiant į didelę suinteresuotosios visuomenės dalį, bet ne visą minėtą visuomenę. Be to, toks įrodymas turi būti pateiktas, kiek jis susijęs su didžiąja atitinkamos teritorijos dalimi, bet ne visa šia teritorija, nes, priešingai nei tvirtina VRDT, aptariamoje srityje šiuo klausimu teismų praktika ir teisės aktai nesikeitė.

16 Be to, ieškovė patikslina, kad VRDT pozicijos, jog prekių ženklo skiriamojo požymio įgijimas dėl naudojimo turi būti įrodytas kiekvienos valstybės narės visos teritorijos ir visos atitinkamos visuomenės atžvilgiu, yra „neįmanoma pritaikyti“.

17 Ieškovės nuomone, atitinkamos visuomenės pasiskirstymas visose valstybėse narėse yra nevienodas, todėl atitinkamas naudojimo laipsnis skiriasi pagal kiekvienai valstybei narei būdingas ypatingas sąlygas.

18 Ieškovė mano, jog šiuo atveju absoliuti atitinkamų prekių apyvarta, apimama geografinė zona ir aplinkybė, kad Bendrijoje pardavimo mastas pasiskirstę nevienodai, yra nesvarbūs nustatant, ar dėl naudojimo prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį didžiojoje Bendrijos dalyje. Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti, yra apyvarta pagal rinkos dydį ir atitinkamos visuomenės geografinis pasiskirstymas.

19 Ieškovė nurodo, kad šiuo atveju prekių, kurioms prašoma registracijos, apyvarta yra „puiki“ Vakarų Europos valstybėse narėse. Taigi prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo skiriamąjį požymį yra įgijęs senosiose valstybėse narėse, kurios sudaro 90 % Bendrijos ir dėl to yra didžioji jos dalis, todėl tokį skiriamąjį požymį jis yra įgijęs atitinkamos visuomenės atžvilgiu Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalies prasme.

20 Ieškovė tvirtina, kad gyventojų skaičius, geografinės zonos plotas ar aplinkybė, kad Rytų Europos valstybės narės yra žemės ūkio valstybės, yra nesvarbūs nustatant, ar prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį didžiojoje Bendrijos dalyje. Jos nuomone, reikia atsižvelgti į atitinkamą visuomenę. Bet kuriuo atveju ūkininkų ūkiai šiose valstybėse narėse yra per maži, kad juose būtų naudojami traktoriai, todėl atitinkama visuomenė šioje Bendrijos dalyje yra labai nedidelė. Taigi VRDT buvo neteisi nurodydama, kad ieškovė neatsižvelgė į Rytų Europoje esančias valstybes nares ir kad ji neįvertino naujųjų valstybių narių rinkų, nes jas laikė nesvarbiomis.

21 Ieškovė tvirtina, kad VRDT jos apyvartos duomenis panaudojo „apgaulingai ir – svarbiausia – klaidingai“.

22 Be to, ieškovė tvirtina, kad VRDT atsakyme į ieškinį iškėlė du klausimus, kurie nebuvo pateikti ekspertui ir Apeliacinei tarybai, susijusius su, pirma, dviejų profesinių grupių atstovų, kurių pareiškimą ji pateikė ieškinio priede, nepriklausomumu ir jų kompetencija nustatyti, kaip konkretus prekių ženklas suvokiamas Europoje, ir, antra, prašomo įregistruoti prekių ženklo naudojimu, kai jis derinamas su žodiniu prekių ženklu „verbale CASE“ arba CASE INTERNATIONAL. Šie argumentai nepagrįsti, nes, pirma, minėti atstovai gali padėti geriau nustatyti, kaip suvokiamas prekių

ženklas, ir, antra, kadangi prašomo įregistruoti prekių ženklo žodiniai elementai yra neįskaitomi, spalvų derinys yra vienintelis skiriamasis elementas.

23 Pagaliau ieškovė patikslina, kad buvo pateikti tiesioginiai įrodymai, patvirtinantys, kad traktoriaus spalvų derinys gali nurodyti komercinę kilmę, ir minėto spalvų derinio nuotraukos. Be to, buvo įrodyta, kad buvo atlikta atitinkamai visuomenei skirta ypatinga šių traktorių reklaminė kampanija.

24 Komisija ginčija visus ieškovės pateiktus argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

25 Spalvos arba jų deriniai gali būti Bendrijos prekių ženklai ir dėl naudojimo gali įgyti skiriamąjį požymį prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, atžvilgiu pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį (2004 m. spalio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *KWS Saat prieš VRDT*, C-447/02 P, Rink. p. I-10107, 79 punktas ir 2009 m. spalio 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BCS prieš VRDT – Deere* (*Žalios ir geltonos spalvų derinys*), T-137/08, Rink. p. II-4047, 28 punktas).

26 Šiuo atveju ieškovė neginčija eksperto ir Apeliacinės tarybos išvadų dėl prašomam įregistruoti prekių ženklui būdingų skiriamųjų požymių nebuvimo, bet tik diskutuoja dėl minėto reglamento 7 straipsnio 3 dalies taikymo nagrinėjamam žymeniui.

27 Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b–d punktuose (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b–d punktai) nurodyti absoliutūs atmetimo pagrindai neprieštarauja prekių ženklo registracijai, jei šis prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį prekių arba paslaugų, kurioms prašoma registracijos, atžvilgiu.

28 Šiuo klausimu pirmiausia reikia nurodyti, kad iš teismų praktikos išplaukia, jog tam, kad prekių ženklas dėl naudojimo įgytų skiriamąjį požymį, reikia, kad bent didelė atitinkamos visuomenės dalis pagal prekių ženklą tam tikras prekes ar paslaugas atskirtų kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės (2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Glaverbel prieš VRDT (Stiklo paviršiaus faktūra)*, T-141/06, 32 punktas; pagal analogiją taip pat žr. 1999 m. gegužės 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Windsurfing Chiemsee*, C-108/97 ir C-109/97, Rink. p. I-2779, 52 punktą ir 2005 m. liepos 7 d. Sprendimo *Nestlé*, C-353/03, Rink. p. I-6135, 30 punktą).

29 Šis atskyrimas turi vykti dėl žymens naudojimo kaip prekių ženklo, taigi ir dėl jo pobūdžio bei poveikio, dėl kurių pagal jį galima atskirti atitinkamas prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų (pagal analogiją žr. 2002 m. birželio 18 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Philips*, C-299/99, Rink. p. I-5475, 64 punktą ir minėto Sprendimo *Nestlé* 26 punktą).

30 Antra, kad prekių ženklas būtų įregistruotas pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį, dėl naudojimo įgytas skiriamasis požymis turi būti įrodytas visoje teritorijoje, kurioje prekių ženklas tokio požymio neturėjo *ab initio* (šiuo klausimu žr. 2006 m. birželio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Storck prieš VRDT*, C-25/05 P, Rink. p. I-5719, 83 ir 86 punktus; minėto Sprendimo *Stiklo paviršiaus tekstūra* 35 ir 40 punktus; Pirmosios instancijos teismo sprendimus: 2009 m. kovo 10 d. Sprendimo *Piccoli prieš VRDT* (*Kriauklės forma*), T-8/08, 36 ir 41 punktus bei 2009 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *JOOP! prieš VRDT (!)*, T-75/08, 41 punktą; pagal analogiją taip pat žr. 2006 m. rugsėjo 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bovemij Verzekeringen*, C-108/05, Rink. p. I-7605, 22 punktą).

31 Trečia, iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, kad, siekiant nustatyti, ar nagrinėjamas žymuo dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį, reikia visapusiškai įvertinti duomenis, galinčius patvirtinti, kad pagal prekių ženklą galima identifikuoti atitinkamas prekes ar paslaugas kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės ir dėl to atskirti šias prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Windsurfing Chiemsee* 49 punktą).

32 Siekiant įvertinti, ar prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį, gali būti atsižvelgta, be kita ko, į rinkos dalį, kurioje prekių ženklas naudojamas, šio prekių ženklo naudojimo dažnumą, geografines ribas ir trukmę, įmonės investicijų šio prekių ženklo reklamai dydį, į tai, kiek yra suinteresuotųjų asmenų, kurie pagal prekių ženklą atskiria prekes ar paslaugas kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės, taip pat į prekybos ir pramonės rūmų ar kitų profesinių asociacijų pareiškimus (minėto Sprendimo *!* 44 punktas; pagal analogiją taip pat žr. minėtų sprendimų *Windsurfing Chiemsee* 51 punktą ir *Nestlé* 31 punktą).

33 Ketvirta, žymens skiriamasis požymis, įskaitant įgytąjį dėl naudojimo, turi būti vertinamas atsižvelgiant į, pirma, prekes ar paslaugas, kurioms prekių ženklą prašoma įregistruoti, ir, antra, paprasto, pakankamai informuoto ir protingai pastabaus bei nuovokaus nagrinėjamų prekių ar paslaugų kategorijos vartotojo preziumuojamą suvokimą (pagal analogiją žr. minėtų sprendimų *Philips* 59 ir 63 punktus bei *Nestlé* 25 punktą).

34 Galiausiai skiriamasis požymis dėl naudojimo turi būti įgytas prieš pateikiant prekių ženklo paraišką (2009 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Imagination Technologies prieš VRDT*, C-542/07 P, Rink. p. I-4937, 60 punktas ir 2010 m. vasario 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Deutsche BKK prieš VRDT (Deutsche BKK)*, T-289/08, 60 punktas).

35 Būtent atsižvelgiant į nurodytą teismų praktiką reikia išnagrinėti, ar šioje byloje Apeliacinė taryba padarė teisės klaidą, atmesdama ieškovės argumentą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo yra įgijęs skiriamąjį požymį didžiojoje Bendrijos dalyje ir todėl turi būti įregistruotas atitinkamoms prekėms pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį.

36 Šiuo atžvilgiu reikia nurodyti, kad ieškovė ginčija Apeliacinės tarybos pateiktą atitinkamos visuomenės apibrėžimą ir vertinimą, pagal kurį nagrinėjamas žymuo nėra įgijęs skiriamojo požymio dėl naudojimo didžiojoje Bendrijos dalyje.

37 Pirma, kalbant apie atitinkamos visuomenės, kuriai prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo yra įgijęs skiriamąjį požymį, apibrėžimą, pažymėtina, kad ieškovė į jį įtraukia tik dabartinius traktorių savininkus ir būsimus traktorių pirkėjus, o Apeliacinė taryba į ją įtraukia visus ūkininkus.

38 Bendrasis Teismas mano, kad atitinkamos visuomenės apibrėžimas susijęs su asmenų, kuriems skirtos atitinkamos prekės, nagrinėjimu, nes būtent dėl jų prekių ženklas turi atlikti savo pagrindinę funkciją. Taigi toks apibrėžimas turi būti pateikiamas atsižvelgiant į pagrindinę prekių ženklų funkciją – užtikrinti vartotojui arba galutiniam naudotojui prekių ženklu žymimos prekės ar paslaugos kilmės tapatybę, kad jis neklysdamas atskirtų šią prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ar paslaugų (minėto Sprendimo *Stiklo paviršiaus tekstūra* 23 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

39 Atsižvelgiant į šią teismo praktiką, nagrinėjami ieškovės argumentai, pateikti siekiant užginčyti aplinkybę, kad atitinkamą visuomenę gali sudaryti visi ūkininkai, ir išbraukti iš šio apibrėžimo visus gyventojus, kurie potencialiai nėra suinteresuoti atitinkamomis prekėmis, yra nesvarbūs.

40 Viena vertus, ūkius turintiems ūkininkams yra skirta ūkio eksploatavimui reikalinga įranga, t. y. traktoriai. Pati ieškovė prieina prie šios išvados Bendrajam Teismui pateiktuose dokumentuose pripažindama, kad ūkininkai yra tipiški traktorių naudotojai. Argumentai, susiję su kai kurių ūkių mažumu bei finansinėmis ūkininkų galimybėmis, tokios išvados nepaneigia. Iš tikrųjų, kaip matyti iš Bendrajam Teismui ieškovės pateiktų dokumentų, daugeliui traktorių gamintojų pavyko sukurti kompaktiškus mechanizmus, skirtus naudoti mažuose ūkiuose. Be to, tai, kad kai kurie ūkininkai neturi lėšų traktoriui įsigyti, yra aplinkybė, ilgainiui galinti pasikeisti arba galinti būti įveikta, pavyzdžiui, žemės ūkio mechanizmų platintojams pateikus finansinių pasiūlymų.

41 Kita vertus, ieškovė dirbtinai atskiria būsimuosius traktorių pirkėjus ir asmenis, potencialiai nesuinteresuotus tokiais mechanizmais. Iš tikrųjų, kalbant apie prekių ženklų teisę ir į rinką išleistų prekių komercinės kilmės identifikavimą, pažymėtina, kad tik būsimieji traktorių pirkėjai gali būti potencialiai jais susidomėję. Taigi reikia iš karto atmesti tokius kitus „suinteresuotuosius“, kaip antai: mechanikai, istorikai, sociologai ar politologai, kuriems prekių ženklo pagrindinė funkcija – identifikuoti minėtų prekių komercinę kilmę, kad būtų priimtas sprendimas pirkti, – yra nesvarbi.

42 Be to, ieškovės argumentai, pateikti siekiant paneigti Apeliacinės tarybos pateiktą atitinkamos visuomenės apibrėžimą, neįrodo, kad dabartiniai savininkai ir potencialūs traktorių pirkėjai nagrinėjamą žymenį suvokia kitaip nei ūkininkai apskritai. Toks siauras atitinkamos visuomenės apibrėžimas leistų ieškovei dirbtinai apriboti visuomenę, kurios atžvilgiu ji turi įrodyti, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo.

43 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog Apeliacinė taryba ginčijamo sprendimo 13 punkte teisingai nurodė, jog suinteresuotąją visuomenę sudaro ūkininkai, neskirstydama jų pagal tai, ar jų suinteresuotumas įsigyti traktorių yra dabartinis ar potencialus.

44 Antra, priešingai nei ginčijamo sprendimo 25 punkte nusprendė Apeliacinė taryba, ieškovė tvirtina įrodžiusi, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo didžiojoje Bendrijos dalyje, kaip to reikalauja teismų praktika.

45 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 1 straipsnio 2 dalį (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 1 straipsnio 2 dalis) Bendrijos prekių ženklas turi „vieningą statusą“, o tai reiškia, kad jis „turi vienodą galią visoje Bendrijoje“. Iš vieningo Bendrijos prekių ženklo statuso išplaukia, jog tam, kad žymenį būtų leista įregistruoti, reikia, kad jis turėtų skiriamąjį požymį visoje Bendrijoje. Taigi, kaip ir numatyta Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 2 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 2 dalis), prekių ženklas neregistruojamas, jei jis neturi skiriamųjų požymių dalyje Bendrijos (2000 m. kovo 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ford Motor prieš VRDT (OPTIONS)*, T-91/99, Rink. p. II-1925, 23–25 punktai).

46 Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalis, leidžianti registruoti žymenis, dėl naudojimo įgijusius skiriamąjį požymį, turi būti aiškinama atsižvelgiant į šį reikalavimą. Remiantis šio sprendimo 30 punkte minėta teismų praktika, būtina įrodyti, kad dėl naudojimo skiriamasis požymis įgytas visoje teritorijoje, kurioje prekių ženklas tokio požymio neturėjo.

47 Priešingai nei tvirtina ieškovė, ši teismų praktika neturi būti painiojama su ta, kuria siekiama paaiškinti žodžių junginį „turėti gerą vardą“ valstybėje narėje arba Bendrijoje 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 5 straipsnio 2 dalies ir Reglamento Nr. 40/94 9 straipsnio 1 dalies c punkto (dabar Reglamento Nr. 207/2009 9 straipsnio 1 dalies c punktas) prasme, t. y. sąlyga, kurią registruotas prekių ženklas turi tenkinti, kad jam galėtų būti taikoma platesnė apsauga, kiek tai susiję su nepanašiomis prekėmis ar paslaugomis. Šiuo atveju nekalbama apie tikrinimą, ar žymuo atitinka sąlygas, kad būtų įregistruotas kaip Bendrijos prekių ženklas visoje Bendrijoje. Greičiau kalbama apie norą sutrukdyti naudoti žymenį, kai jau egzistuojantis prekių ženklas turi gerą vardą valstybėje narėje arba Bendrijoje, ir sutrukdyti, kad naudojant žymenį be pateisinamų priežasčių būtų nesąžiningai pasinaudota minėto prekių ženklo skiriamuoju požymiu ar jo geru vardu arba jiems būtų pakenkta. Taigi Teisingumo Teismas manė, kad, kiek tai susiję su teritorija, aplinkybės, jog geras vardas egzistuoja didžiojoje valstybės narės, kalbant apie Direktyvą 89/104/EEB, arba Bendrijos, kalbant apie Reglamentą Nr. 40/94, dalyje, pakanka, kad būtų uždrausta naudoti minėtą žymenį (Teisingumo Teismo sprendimai: 1999 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *General Motors*, C-375/97, Rink. p. I-5421, 28 ir 29 punktai bei 2009 m. spalio 6 d. Sprendimo *PAGO International*, C-301/07, Rink. p. I-9429, 27 ir 30 punktai).

48 Šiuo atveju iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad, priešingai nei nurodė ieškovė ir ginčijamo sprendimo 19 punkte nusprendė Apeliacinė taryba, tai, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, turi būti įrodyta visoje Bendrijoje, egzistavusioje paraiškos įregistruoti Bendrijos prekių ženklą pateikimo momentu, t. y. 2004 m. liepos 15 d., išskyrus tą Bendrijos dalį, kurioje prašomas

įregistruoti prekių ženklas tokį požymį jau turėjo *ab initio*. Taigi, remiantis šio sprendimo 28 punkte minėta teismų praktika, šioje teritorijoje, kuri apima dešimt naujų valstybių narių, įstojusių į Europos Sąjungą 2004 m. gegužės 1 d. įvykus plėtrai, bent didelė atitinkamos visuomenės dalis turi galėti dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo atskirti atitinkamas prekes kaip pagamintas konkrečios įmonės.

49 Tačiau dėl šios Apeliacinės tarybos vertinimo klaidos ginčijamas sprendimas netampa neteisėtas, nes sąlygos, į kurias reikia atsižvelgti siekiant nustatyti, ar prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo, yra griežtesnės už tas, kurias taikė Apeliacinė taryba. Iš tikrųjų, remiantis šio sprendimo 30 punkte minėta teismų praktika, kad būtų galima įregistruoti prašomą vaizdinį žymenį, ieškovė turėjo įrodyti, kad dar prieš pateikiant paraišką įregistruoti nagrinėjamas žymuo dėl naudojimo buvo įgijęs skiriamąjį požymį visoje Bendrijoje didelės atitinkamos visuomenės dalies atžvilgiu. Šiuo tikslu ieškovė galėjo pateikti VRDT skirtingus įrodymus, nurodytus šio sprendimo 32 punkte, remdamasi kiekvienoje valstybėje narėje prieinama informacija (šiuo atžvilgiu žr. minėto Sprendimo *Žalios ir geltonos spalvų derinys* 39 punktą).

50 Nepaisant ieškovei suteiktų galimybių pateikti įrodymų, ji nepateikė jokio įrodymo, leidžiančio patvirtinti, kad minėtas skiriamasis požymis buvo įgytas dešimtyje naujų valstybių narių. Iš tikrųjų, viena vertus, ji nepateikė jokio įrodymo, galinčio paremti jos tvirtinimus, kad minėtose valstybėse narėse ji „padarė didelę pažangą“, ir, kita vertus, ji pripažįsta, kad „iš įrodymų aiškiai matyti, jog prašomu įregistruoti prekių ženklu pažymėtomis prekėmis buvo prekiaujama 23 iš 25 (tuo metu) valstybėse narėse“. Be to, kaip matyti iš Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų, ieškovė pripažino, kad paraiškos pateikimo momentu ji negalėjo įrodyti, kad nagrinėjamas žymuo dėl naudojimo skiriamąjį požymį įgijo minėtose valstybėse narėse. Todėl pagal Reglamento

Nr. 40/94 7 straipsnio 2 dalį aplinkybė, kad skiriamųjų požymių nėra dalyje Bendrijos, neleidžia įregistruoti prašomo prekių ženklo.

51 Nė vienas iš ieškovės pateiktų argumentų, susijusių su kai kurių dokumentų, pateiktų patvirtinti prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamojo požymio įgijimą dėl naudojimo, įrodomąja galia, negali paneigti šios išvados.

52 Kalbant, pirma, apie ieškovės pateiktus specialių žinių turinčios visuomenės pareiškimus, reikia konstatuoti, kad jie pateikti ne iš visų valstybių narių. Iš tikrųjų ieškovės pateikė tik Belgijos ir Jungtinės Karalystės profesinių grupių atstovų pareiškimus, taigi jie susiję tik su Belgija bei Jungtine Karalyste, t. y. valstybėmis, kuriomis, matyt, ir apsiriboja minėtų atstovų žinios.

53 Šalys neginčijo, kad šie pareiškimai tiesiogiai įrodo, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo. Tačiau, remiantis teismo praktika, specialistų pareiškimai paraiškos įregistruoti prekių ženklą pateikimo dieną pateikti iš 2 iš 25 valstybių narių, negali patvirtinti, kad nagrinėjamas žymuo įgijo skiriamąjį požymį kitose Bendrijos valstybėse (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Stiklo paviršiaus tekstūra* 39 punktą). Be to, nepaisant ieškovės tvirtinimų per posėdį, ji neįrodė, kad tai buvo europinių organizacijų atstovai, kurių pareiškimai apėmė visą Bendriją. Todėl šie pareiškimai negali būti laikomi pakankamais, kad būtų patvirtinta, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį ne tik minėtose valstybėse narėse.

54 Antra, kalbant apie pardavimo mastą bei reklaminę medžiagą, reikia patikslinti, kad, remiantis teismo praktika, tai yra antraeiliai įrodymai, prireikus galintys papildyti pareiškimuose pateikiamus tiesioginius įrodymus, susijusius su skiriamojo požymio įgijimu dėl naudojimo. Iš tikrųjų, pardavimo mastas ir reklaminė medžiaga neįrodo, kad visuomenė, kuriai skirtos nagrinėjamos prekės, žymenį laiko komercinės kilmės nuoroda. Todėl, kalbant apie valstybes nares, kurių atžvilgiu nebuvo pateiktas joks kitas įrodymas, skiriamojo požymio įgijimas dėl naudojimo negali būti įrodytas pateikiant vien duomenis apie pardavimo mastą ir reklaminę medžiagą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Stiklo paviršiaus tekstūra* 41 punktą).

55 Šiuo atveju iš ieškovės pateiktų dokumentų analizės matyti, kad nei vienas dokumentas, susijęs su pardavimo apimtimis arba reklaminėmis pastangomis, neleidžia nustatyti, kokio dydžio atitinkamos visuomenės dalis identifikuotų nagrinėjamą žymenį kaip komercinės kilmės nuorodą. Be to, pateikta reklaminė medžiaga yra nepakankama, apsiribojanti keliais angliškais ir vokiškais dokumentais bei išlaidų prašomo įregistruoti prekių ženklo reklamai žiniasklaidoje aštuoniose valstybėse narėse ataskaita.

56 Žinoma, ieškovė pateikė ir dokumentų, aiškiai parodančių prašomo įregistruoti prekių ženklo užimamas rinkos dalis skirtingose valstybėse narėse, kad įrodytų dažną ir ilgalaikį paplitimą nagrinėjamoje rinkoje. Tačiau palyginęs minėtas rinkos dalis su ieškovės pateiktais apyvartos duomenimis ir ieškovės pateiktais nepriklausomo tyrimo duomenimis, Bendrasis Teismas konstatavo, kad yra didelių neatitikimų. Taigi ieškovės nurodytos rinkos dalys nėra patikimos ir todėl nepakankamos, kad įrodytų prašomo įregistruoti prekių ženklo dažną ir ilgalaikį paplitimą Bendrijos rinkoje.

57 Galiausiai dėl nuotraukų pažymėtina, kad jos patvirtina tik tai, kad ieškovė savo traktoriams naudojo raudonos, juodos ir pilkos spalvų derinį. Tačiau, atsižvelgiant į pardavimo mastą arba reklaminę medžiagą, jos neįrodo, kad visuomenė, kuriai skirtos nagrinėjamos prekės, nagrinėjamą žymenį laiko komercinės kilmės nuoroda.

58 Iš viso to, kas išdėstyta, išplaukia, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 49 punkte, Apeliacinės tarybos klaida apibrėžiant atitinkamą teritoriją nedaro įtakos ginčijamo sprendimo teisėtumui, nes ieškovė neįrodė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį visoje Bendrijoje.

59 Todėl vienintelį pagrindą ir visą ieškinį reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

60 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti VRDT bylinėjimosi išlaidas pagal šios pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *CNH Global NV* bylinėjimosi išlaidas.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Paskelbta 2010 m. rugsėjo 29 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.